УДК

519.21:519.6

<https://doi.org/10.17721/1812-5409.2020/3.2>

Козаченко А.В.

Родинні спогади про Юрія Васильовича Козаченка

Національна музична академія України імені П.І.
Чайковського, 02000, Київ, вул. архітектора
Городецького, 1-3/11,
e-mail: valentyntkozachenko@gmail.com

Kozachenko A.V.

Family memories of Yuriy Vasylyovych Kozachenko

Petro Tchaikovsky National Music Academy of
Ukraine, 02000, Kyiv, Gorodetsky str., 1-3/11
e-mail: valentyntkozachenko@gmail.com

Стаття присвячена спогадам рідної сестри видатного вченого, доктора фізико-математичних наук, професора Юрія Васильовича Козаченка. Розповідається про дружню та творчу родину Козаченків, в якій зростав майбутній математик. Із величезною теплотою описуються деякі історії з дитинства Юрія Васильовича.

The article is dedicated to the memoirs of the sister of the outstanding scientist, Doctor of Sciences in Physics and Mathematics, Professor Yuriy Kozachenko. It tells about the friendly and creative family of Kozachenkos, in which the future mathematician grew up. Some stories from the childhood of Yuriy Kozachenko are described with great warmth.

В кінці квітня 2020 року, якраз на Великдень, ми з братом Валентином мали чи не останню розмову з Юрієм Васильовичем. Йшлося про майбутнє братове 80-річчя, яке мало б відбутися 1 грудня 2020 року. Мабуть, ми першими були запрошені на свято Дня народження. Бажання зустрітися було взаємним! Але, на початку травня раптова передчасна смерть Юрія перекреслила наші надії!

Сьогоднішні дні промовляють для мене згадками щасливих, дитячих літ у великій

дружній родині. Мені б хотілося перегорнути декілька сторінок з історії нашої сім'ї та висвітлити деякі епізоди ще з тих давніх часів, коли ми з братами росли у великій та дружній сім'ї. Юрій Васильович народився в сім'ї письменника Василя Павловича Козаченка. Мати Ірина Сігізмундівна Завістовська працювала редактором в дитячому журналі «Барвінок» і закінчила філологічний факультет університету та вечірню консерваторію по класу фортепіано, знала декілька іноземних мов

Письменник Василь Павлович Козаченко

Ірина Сігізмундівна Завістовська-Козаченко

Ймовірно, для чотирирічного Юрія поява одразу двох молодших брата та сестри – близнюків Аліни та Валентина – була несподіванкою, «завдяки» якій він раптом став «дорослим». Але, не дивлячись ні на що, він бездоганно справлявся з обов'язками старшого брата. Ми не були схожими між собою, і у нас були різні захоплення, різні емоційні світи, та у кожного своє коло друзів. Батьки нас підтримували по життю, не наполягаючи на виборі професії. Певною мірою нас надихала творча атмосфера вдома, багата бібліотека,

картини на стінах квартири, два рояля, а також постійні знайомства з відомими українськими та зарубіжними письменниками, художниками, музикантами та іншими митцями, які нерідко заходили до нашого будинку, сповнюючи його враженнями від своїх цікавих розповідей. Ми, діти, так звикли, що кожна людина, яка переступала поріг нашої оселі, була унікальною і несла в собі щось світле, цікаве та повчальне, переповнюючи наші дитячі душі відчуттям прекрасного.

Валентин, Аліна та Юрій Козаченки

В цій атмосфері ріс і мій старший брат Юрій. Його власна зацікавленість музикою та мистецтвом допомогла йому розширити горизонти інтелектуального та емоційного світів та в поєднанні з його власними людськими якостями створила унікальний образ розумної, інтелігентної, освіченої, впевненої та неймовірно доброї людини. Можливо, Юрію не було цікаво з нами, малюками, але, не дивлячись на різницю у віці, я завжди відчувала його увагу та чуйність, а також постійне бажання застерегти від якоїсь небезпеки. А ще Юрій щедро ділився своїми

математичними здібностями та навичками, які потім стали його професією та допомогли йому набуту статусу всесвітньо відомого науковця. Для мене, тоді тільки школярки, була дуже приємною та увага, з якою Юрій пояснював мені важкі математичні задачі. Завдяки його впевненості, терпінню та порадам, я навчилася братись за будь-яку, подекуди невідому мені справу із задоволенням, допитливістю та завзяттям.

Валентин, Аліна та Юрій Козаченки

Я пишаюся своїм братом, можна дуже довго перелічувати його відзнаки. Він був розумною, творчою людиною і мав багато ідей... Впевнена, що це стало запорукою його успішної викладацької роботи. Підготувати велику кількість наукових праць, виходити 42 кандидати та 10 докторів наук – це вже з «теорії неймовірності». Але мені він казав: «Знаєш, що ти зробила в житті найліпшого? – народила прекрасну дочку» – Портенко Ірену Миколаївну разом із чоловіком, колегою Юрія Васильовича – доктором наук, членом-кореспондентом НАН України Миколою Івановичем Портенком. Почувши ці слова від мого старшого брата, я відчула себе щасливою!

Я дуже сумую за моїм старшим братом, з яким мені було так затишно і цікаво, яким я пишалась та пишаюсь все більше та більше. Я вдячна долі,

що мої перші роки проходили під знаком сімейного тепла, підтримки, дружби та нескінченного творчого польоту, ще закладеними нашими батьками. Завдяки їх талантам та важкій невинній праці вдалося створити надійну основу для виховання цілісних особистостей із широким світоглядом, для того, щоб передати ці глибокі цінності наступним поколінням дітей та онуків.

Аліна Василівна Козаченко – заслужена артистка України, працюю в Національній опері України, доцент Національної музичної академії України. Брат-близнюк – Валентин Васильович Козаченко, народний артист України, режисер.

Надійшла до редакції 02.11.2020